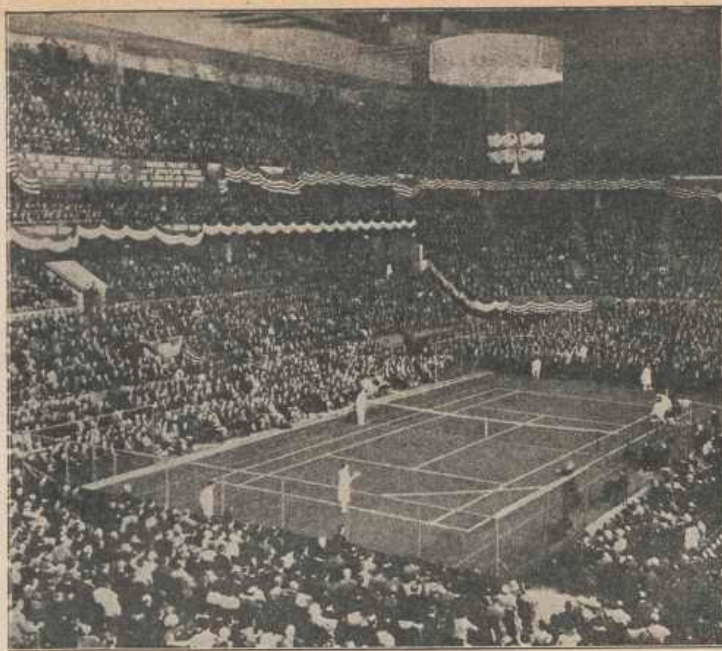

Hoe het 'er in Madison Square te New-York uitziet tijdens de tenniswedstrijd voor professionals

Sport in Amerika

door HENK WIERING

II

Voetbal, dat in de Ver. Staten van Amerika betrekkelijk weinig beoefend wordt, is voor een groot deel beroepssport, hetgeen vrij vreemd is, als men weet, dat het aantal toeschouwers hierbij gewoonlijk niet grooter is dan enkele duizenden. Waterpolo en cricket zijn er niet erg in trek; eerstgenoemde sport komt niet buiten de universiteiten en de Y.M.C.A.'s, terwijl het laatstgenoemde speciaal onder de negers aanhangers schijnt te vinden. Er zitten daar nog al wat West-Indiërs onder en, als ik mij niet vergis, is cricket in West Indië populair. Zeilen is hier voornamelijk voor de financieel bevoorrechten, wel in scherpe tegenstelling met ons landje, waar de zeilsport juist zoo'n breede beoefening vindt, zoodat golf en tennis overblijven voor de gewone „burgerlijke” beoefening. Dit „burgerlijk” is een gevaarlijk woord in de Nederlandsche taal, maar het drukt hier toch werkelijk het beste uit, wat ik bedoel en het is — dit ter geruststelling — niet gebruikt in tegenstelling tot „arbeiderlijk”. Die tegenstelling kent men in Amerika (nog?) niet.

Golf en tennis en baseball, het laatste als de eenige sport, die in ploegverband gespeeld wordt. Baseball-kennis en baseball-enthousiasme schijnt met de Amerikanen samengegroeid te zijn. Elke schooljongen kent het; elke Amerikaansche jongen van 10 jaar moet minstens een baseball-handschoen bezitten, zooniet een „bat”; zooals bij ons in Holland de jongens op straat voetballen, zoo probeeren ze in New York op elk vrij plekje (helaas zijn die plekjes erg zeldzaam — maar daarover later) te baseballen, op z'n minst te gooien. Vandaar waarschijnlijk de ongeloofelijke handigheid van tal van Amerikanen in het gooien en vangen. Men moet in Amerika geweest zijn om de jongleer-

staaltjes te gelooven, die b.v. soda-fountain-bediendes uithalen bij het elkaar toesmijten van glazen, border, eieren en dergelijke voorwerpen en om b.v. de techniek te bewonderen zoowel van „ververschingen”-verkoopers als van het publiek in de overvolle stadia bij het ruilen van waar voor geld, hetgeen op volmaakte wijze door de lucht geschiedt.

Maar desondanks bemerkt men van georganiseerde amateursport weinig: er zijn groote kantoren en fabrieken, die hun eigen baseball-team hebben, men ziet op de openbare speelvelden in de groote New Yorksche parken wedstrijden spelen, maar het ziet er zoo halfbakken en rommelig uit, dat men niet den indruk van een opgewekt organisatieleven krijgt. En de kranten zwijgen er over, hetgeen wel bewijst, dat het spel van werpen, slaan en vangen, ondanks z'n populariteit, buiten de school- en profkringen niet tot een belangrijk ontwikkelingspeil is gekomen; m.a.w. vrijwel elke Amerikaansche jongen beoefent het in z'n jeugd, maar hij zegt, als hij niet tot de beroepsklasse overgaat, de sport vaarwel, zoodra de schooldeuren definitief achter hem dicht zijn.

En golf en tennis! Beide individuele sporten. Van deze twee is golf absoluut de populairste, hetgeen Europeanen wel vreemd in de ooren moet klinken. Amerika is toch het land van de tennis-sport, het land van Tilden en Lott, van Allison en van Rijn, van Mrs. Wills-Moody, het land, dat in Wimbledon alle andere naties van de banen veegt, en in dat land zou tennis een

Hotel HAMDORFF

LAREN, (Gooi).

Huis van den 1sten Rang

Gedurende het geheele seizoen geopend.

ondergeschikte rol spelen? Amerika is ook het land van Henry Ford, maar daarom is nog niet iedereen een industrie-koning; Amerika is ook het land van Al Capone, maar daarom is iedere Amerikaan nog geen boef; Amerika is ook het land van de skyscrapers, maar daarom is elk huis nog niet hoog; kortom, Amerika is het land van de uitersten, van de records, maar daarmee is in het algemeen niets bewezen!

En nu van golf gesproken, heeft u wel eens van Bobby Jones gehoord? Niet? Dat is een gebrek in Uw opvoeding. Bobby Jones, de golfheld, ereburger van Atlanta, begiftigd, evenals Oceaan-vliegers, met de eerbewijzen van de stad New York, de afgod van Amerika's golfdom, de winnaar van 1930 van Engeland's open- en amateur golfkampioenschap en tegelijkertijd van dezelfde Amerikaansche titels. Golf, voor tien jaren een oude-heeren-sport in Amerika, heeft dit land stormenderhand veroverd. Onder mannen en vrouwen, ouden en jongen, dikken en slanken, rijken en armen, overal treft men de golfenthousiasten aan. Plusfours, sweaters en golfbags zijn even bekend als vork en mes, „handicaps” en „pars” zijn het gesprek van den dag.

Ik overdrijf een beetje en spot een beetje, maar de golf-rage is heusch heel erg en het verlangen naar sport-beoefening — overigens zoo weinig op den voorgrond tredend bij den Amerikaan — is geen voldoende verklaring voor de golf-populariteit. Is het een soort parvenu-achtigheid? Wellicht. Maar het is in elk geval zeer Amerikaansch!

Wie de tennisbeoefening wil toetsen, telt het aantal tennisbanen. In New-York, een stad met bijna 7 miljoen inwoners, is het aantal bedroevend gering. Ik wil mij niet vermeten te beweren, dat ik in alle uithoeken van New York geweest ben, maar ik heb toch behoorlijk mijn best gedaan ze te ontdekken en daartoe ook mijn licht bij Amerikanen opgestoken en met weinig succes. O zeker, er zijn honderden banen, maar wat is dat op 7 miljoen menschen? De Gemeente New York heeft, naast openbare golflinks, ook openbare tennisbanen, die maar 'n schijntje kosten en waar het diensten-gevolge vreeselijk druk is, maar groote particuliere tennisparkeers of clubterreinen heb ik tevergeefs in New-York gezocht. Dat bewijst geringe belangstelling, want als er „business” in zat, dan waren er zeker ongeëvenaarde complexen, „the biggest in the world”. Ik heb enkele vrij onaanzienlijke banen ontdekt en nimmer moeite gehad om, slechts een paar uur van tevoren opbelend, een baan gereserveerd te krijgen. Op Zondag. Probeer dat eens in Amsterdam! Het tennispark van New York is in Forest Hills (een kwartiertje sporen van New York), waar ook alle Amerikaansche kampioenschappen gehouden worden, maar dat is duur en exclusief.

(wordt voortgezet).

Op elke wond Purol